

Ласкава Парі!

Лист Ваш отче погунив і зграя одилицю.
Почерквашині Вашо лист був адресований нч ур.
Соборного, т. є. на чешкани Парі, але жараром
в редакцію „Зорі“ Митка в тім, що редакція „Зо-
рі“ тепер не у Парі, а в друкарні Шевченка
(Академічна, 2. 8), а Парі, мабуть Вашого ми-
сту не приймав, так як на нвоному було при-
писане і погіння. От і ввійшли митарства.
Ви не так розумнім поє писане що до Б.
Почерквашині все Ви думайте, що тут іде о шлюте, за-
прошення в хату.“ Ну, так я все не думав ніко-
ли. Я знаю дуже добре, що Б. так як тепер діла
стоять, черейітудити в Галичину не можна. Але хі-
ба ви не знаєте, що й добрим ніколи не можна? Ж
Міні здає, що можуть зайти такі обставини, що
можна буде, і ви мабуть і натеркав на них в своїй
му мій. Діло в тім, що Б. ніг би чого своєю
науковою працею, чи політичними писаннями
поставити себе так, що при деякій відморі дея-
ких людей уряд наш дав би чому дозвіл-о,
ійти в Галичину і мабуть ту прабо франдан-
ства. Чи бан такі річи не бувають? Звісно, що
сео ріла треба відітумати з обдуманим планом,
а головню за загальною розгою всіх інтересованих.
І Коши писав до Вас, щоб Ви з свого боку по-
дали свій голос, то почерквашині все не думав, що
Ви так порозуміте се діло, не пов би ту йшло
тільки о сотворенні якоїсь ілюзії для потішення
уявляного духом, о „запрошення в хату“, згідній,

повідав, уривіхати, що буде, це і був Поневезь виро,
на таку пишмари а небезпечну цю б. нікому не міг
і таким побіхам не повірити. Коли я прочитав Дас, так
тільки о те: розуміати у керо, чи в принципі був би
він за тим, щоб перекласти до ла мими і ми при,
небудь робити в тій цій старана, аки би він і
его приятелі уривам відрізняти. Як бачите,
він серо ще дуже далеко до формального задоволення з
хату, і туди ви робити на лінії могли подати свій голос,
висказати і свої бажання. Розумію само собою, що й я
з свого боку не то що написав, але і написав уже
дещо уривіхати до цієї цій, до б. Та тільки, ще раз
Хану, жовни наши не на тільки інтимні, щоб я
смів хотіти іти его особистих справ, а коли во,
верно, то не міг хотіти до діла з боку інтересів про,
мадьких. А на вік, що з того боку іменно так
виразно особисті справи, як справа переклада, з
повній повноті висвітлити не можна.

Ще раз вертаю до того проекту и скажу Дас, що опік
говорить а вже з деякими модами великого розуму
і не послізного вигляду і вони виражають оки робити
не як о рійміві, а протавно, заветковали по чаші
і свого політ. Коли б б. в принципі прозвися, то я
міг би дещо ширше обговорити і більше модий до
того діла уривіхати. А висновок би уриві, потім
би було тільки з ним самим уронити інші роботи.
А чокні що я бачав б, щоб і мав его як найкалітніше
повідають в латвійській ператі.

Отже в 21 к-ті "Зорі" я напечатав (за цім журналом Парі. і т.
гол.) его замітки до миті Шурменера, котрих (ураді з
місто) через два тижні не хотіло напечатати "Діло".
Можливо, що з его боку маде на мене була жате,
чим більше, що мій "Зорен" стоїть міжми того-ж Парі.
він хотіло він вважав себе обрешити. А не вхожу з
те, як Парі обрешити, а вважав себе в справі нине
платити его замітку хоч би для того, що Парі. уже теж
де факто редактором "Зорі" не є, а віз того боку
і мігшивати зі не буде. Отже саме візнають ми і до
Дас. З хвилею, коли уривіхати "Зорі" мігши Парі-
ураді і керо, для котрого б ви могли не дописувати,

Та го неі.
митовікін
а вже м
хор би на
що з того
Данко м
Котру Д
хить би,
терми
що нагр
вти на
зідних і
не мож
"стумел
бачить
и не ур
скіх.
Мих. П.
жати. П.
сія. П.
жашан
жороб.

Мібі
D

ти го кеи. Ја негуكتورа ишпикуваати буге ет. Ка.
метовскии, а фортисими негуكتورом буге е.
Е буге ишаб го б. и нова ево ога-веси формис,
хор Ја на вапи о-напи за-итки наукови. Ти буге
чо з тово-не знаю.

Данко мии буге чюдотати бинику з ево мити,
Котру Да мии перега-и: о со-тримитиби в. Јорн. Ја
кити е. Вил; мене убават ишпикуваати ин-беркарнак,
термин роровиком, забугавом о ти, чо в ги-и
чо нагувскии ишпикуваати ево невини ево,
ети на жауному мити, шта чо бме гити, го мо,
гидних ево бигрив е бме гавно ишпикуваати, а ги,
не мој бичоване буге таке, чо мене бини
„стумевивате ово мити“: шта тилко ~~се~~
бо мит мене таке потуповане ишпикуваати
и не убр-ишпикуваати фактурних бигнових мити,
ских.

Мих. П. че роридона нема, и чо з мити гити, не
знати. Бигмити бил роровик, а не сеј ретковити,
сиди. Шта рорид, нитово оти и роридити.

Ја мити Да и бил давом ишпикуваати чо,
роридити

Дан
Лан Франко

Миб, ул. Сингоро, н.з.

Д. 14/21 1885.